

ת"פ 20-01-67104

בפני כב' השופטים

פרידמן-פלדמן, בר-עם ושות

בעניין:

1. בניין נתניהו

באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרטן,

דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשטייד-שריר

מרח' הארבעה 28, תל אביב

טל': 03-7155000 ; פקס': 03-7155000

וכן בampionship עוה"ד עמית חדד, נועה מילשטיין,

אבייחי יהוסף ויאיר לשם

מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב

טל': 03-5333313 ; פקס': 03-5333314

2. שאול אלוביץ'

בampionship ב"כ עוה"ד זיק חן ויהל דאר

מרח' ויצמן 2, תל אביב 6423902

טל': 03-6932077 , פקס': 03-6932082

3. איריס אלוביץ'

בampionship ב"כ עוה"ד מיכל רוזן-עוזר ונעה פירר

מרח' ויצמן 2, תל אביב 6423902

טל': 03-6932077 , פקס': 03-6932082

המבקשים;

- ג ד -

מדינת ישראל

בampionship פרקליטות מחוז תל-אביב (ימיוני וככללה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107

טלפון : 03-5163093 , פקס': 073-3924600

המשיבת;

תגובה מטעם המבקש 1 לתשובה המאשימה לבקשה לפסילת ראיות -

ועל הסתירה בין לבין תשובה בסוגיות אישורי היועץ

ה המבקש מתכבד להגיש תגובה לתשובה המאשימה לבקשה לפסילת ראיות.

בහיעדר תשובות ממשיות לטענות המבקש בבקשת שהוגשה מטעמו לפסילת ראיות, יתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע, כי חומרី חקירה אשר הופקו במסגרת **חיפושים בלתי חוקיים**, כפי שפורט בבקשת ולהלן, אינם בגדר ראיות קבילות, ולא ניתן יהיה להגשים במשפט.

יובהר, כי אין בהיעדר התייחסות לטענה מטענות המאשימה כדי להזדהות בה. ממילא, גם טענות המאשימה שלא זכו להתייחסות מפורשת בתגובה תמציתית זו – דין להזדהות.

ואלה נימוקי התגובה

- ענינה של הבקשה לפסילת ראיות בחיפושים נרחבים ובתני חוקיים בחומרិ מוחשב, שבוצעו ביחידה החוקרת ביחס לעדים רבים. חיפושים אלה בוצעו עם ראשית החקירה ב"תיק 4000" ללא צו חיפוש, בידיעה שהם חיפושים שאינם חוקיים. חיפושים אלה הם שהקימו את התשתית הראייתית לשימושה לחקירה העדים בהליך זה.
- למדנו מתשובה המאשימה, כי אין מחלוקת על כך שפעולות החיפוש שבוצעו, עתין הוגשה הבקשה לפסילת ראיות, נעשו מכוח צוים שלא נזכרו בהם החשדות והעבירות המרכזיות ב"פרשת 4000".
- הצדוק שנתנה המאשימה למחצ'ל זה, הוא שצוי הchiposh אינם מוגבלים בקשר עם חשדות לעבירות מסוימות ויש לפרשות בפרשנות רחבה. לשיטתה, די בכך שנרשם בצו החיפוש או בבקשת מתן הצו כי הוא נדרש לצורך חקירה לביצוע עבירות מחוק העונשין "ובכל זה" עבירות מסוימות – כדי ליתן לרשות החוקרת חירות לחדר לחומרិ מוחשב כדי לאתר ראיות לביצוע כל עבירה שהיא, אפילו לא פורטה בצו החיפוש.
- אולם העיקר חסר מן הספר : עבירות השודד – שהיא היא "תיק 4000" – נפקדת מן הצוים. די בכך.
- על פי עמדת המאשימה, כוחה של הרשות אינו מוגבל. קיבלה צו חיפוש – תעשה בו מה שתחפוץ ותתעלם לחלוטין מגדריו. די שנינתן צו חיפוש במסגרת חקירה מסוימת לביצוע פעולות חיפוש ביחס לכל חקירה, יהא החשד הנ查ך אשר יהיה.
- תפיסת הכוח הבלתי מוגבל העוברת כחותו השני בעמדת המאשימה – נטולת בסיס. היא אינה מתאימה לשיטת המשפט בישראל. תפיסת הכוח המופרז של הרשות החוקרת היא מסוכנת ואף מעוררת איימה. היא גם מעוררת חוסר כבוד – במובנו העמוק ביותר – כלפי בית המשפט, אשר נותן את צו החיפוש.
- אם זו מדיניות רואיה – אדרבא ; אולם הדברים צריכים להיאמר ברורות. שידעו הכל כי כוחה של הרשות החוקרת לפולש לחומרិ פרטיות הוא בלתי מוגבל ; ומובן כי אם תתקבל טענה זו, תהא לכך השלכה רוחנית יווצרת דופן.
- מכל מקום, ניתנה של המאשימה המבקשת להרחיב את גדר צווי החיפוש שניתנו במסגרת חקירת "בזק יס" כדי מדבר ב"כרטיס פותוח" – נדחתה מפורשת, בפסקה זו, על ידי בית המשפט העליון. על כן, מושתקת המאשימה מלהעלות טענות אלה.
- ואפילו התקבל טענת המאשימה בדבר החקירה "המתגללת" – כאמור – הרי שככל נקוט הוא שוגם באוותה חקירה, חשדות חדשים מחיבים הוצאת צוים חדשים ("צוויי הרוחבה"). וכחחנו לדעת גם בהליך זה, כי המאשימה מודעת לכך היטב.
- לא רק חשש מפני שימוש מופרז בכוחה של הרשות החוקרת מצאנו בתשובה של המאשימה, אלא גם סתיירות בנקודות מהותיות ביותר.
- כך, על פי טענת המאשימה, כל פעולות החיפוש הנזכרות בבקשת לפסילת ראיות בוצעו בין החודשים אוקטובר 2017 ועד פברואר 2018 מכוח הצוים שניתנו ב"פרשת בזק יס" – הויל ופעולות אלה בוצעו במסגרת חקירת "בזק יס".

12. אלא מי, שבטענות אלה, סותרת המאשימה את התזה שהוצגה במסגרת הדיוון בבקשת לביטול כתוב האישום מחמת היעדר אישורי יועץ משפטי לממשלה. על פי אותה תזה של המאשימה, פעולות החקירה שבוצעו במהלך החודשים אוקטובר 2017 ועד פברואר 2018, נעשו בהתאם לאישור היועץ שאישר לפתחה בחירה פלילית נגד ראש הממשלה – חקירת "פרשת 4000" במהלך חודש אוקטובר 2017.

13. דומה כי גרסאותיה המתפתחות והסתירות של המאשימה משתנות לפי ה/contact, או ליתר דיוק, בהתאם לצורכי להшиб לבקשה צזו או אחרת של הנאים, המונחת על שולחנו של בית המשפט הנכבד.

14. הנה כי כן, אותן חיפושים בלתי חוקיים ונפסדים הניבו חומר החקירה מרוביים, שהדין מחייב כי לא ניתן יהיה להגישם לבית המשפט הנכבד; שכן אין מי שהפר את הדין יוצא נשכר.

הגרסאות השונות של המאשימה

15. בסיס תגובת המאשימה עומדת הטענה, כי כל פעולות החיפוש הנזכרות בבקשת לבסילת ראיות בוצעו מכוח הכווים שניתנו ב"פרשת בזק יס" – הויאל ופעולות אלה בוצעו במסגרת חקירת "בזק יס". וכן טענתה המאשימה (סעיף 10 לתגובה) :

במסגרת חקירת פרשה 3 על ידי רשות ניירות ערך, הtagלו ממצאים שהעלו את האפשרות שהמניע לפועלותיו של פילבר במשרד התקשרות היה קשור ליחסם של הנאים 1 [...] ונאשס 2 [...] משעלו ממצאים אלה, וכן הפטנטיאלי של התפתחות החקירה לכיוון זה, שעשויה להביא למעורבות של נאים 1 בתחרויות, פנתה הרשות החוקת בלויי הפלקליטות, ליעץ המשפטי לממשלה בחודש אוקטובר 2017, וביקשה את אישורו לבחון במסגרת החקירה קיימת גם כיוון של בחינת המניע של פילבר בהקשר יחס הנאים 1-2. ממועד זה ועד לחודש פברואר 2018, ביצעו חוקרי רשות ניירות ערך פעולות החקירה שונות, בין היתר באמצעות חיפושים בחומר מחשב שנפתח במסגרת "בזק יס" [...] מובן, שדבריה היה בקשר "מוגבלת", בראשיתה בחקירה היבטים שונים הנוגעים לעסקת "בזק יס" ובמה גם החקירה הנוגעת ליחס מיטיב של פילבר כלפי בזק. כאמור צווי החיפוש ניתנו במקור לצרכי החקירה זו, ולפייך בוצעו פעולות החקירה אלה מכוח אותן צוים שיפוטיים" [ההדגשה במקור].

16. הנה כי כן, על פי המאשימה, כל פעולות החקירה והחיפושים שביססו את התשתית הראייתית עבור "פרשת 4000" שבוצעו בין החודשים אוקטובר 2017 ועד לחודש פברואר 2018 – הן פעולות שבוצעו במסגרת חקירת "בזק יס" של רשות ניירות ערך. לטענת המאשימה, בחודש פברואר 2018, לאחר שממצאי החקירה הובילו לגיבוש חדש סביר למעורבות ראש הממשלה בליךות שוחד, הוקם צוות החקירה מיוחד; ומכאן ואילך – נקראה "פרשת 4000" – "החל מפברואר 2018, עם הקמתו של הצוות הוציאו צוים נוספים, ובוצעו פעולות החקירה נוספות לבירור החזרות נגד הנאים, שעיקרם חדשות לעבריות שוחד [...]" (סעיפים 12-13 לתגובה המאשימה).

17. גרסת המאשימה היא בבדיקה מדרש פלייה, והיא סותרת את עדמתה כפי צזו הובאה במסגרת תשובתה לבקשת בעניין הייעדר אישור היועץ המשפטי לממשלה לפתחה בחירה.

18. לצורך, במסגרת בירור הבקשת לביטול אישומים מחמת היעדר אישורי היועץ המשפטי לממשלה כנדרש על פי חוק יסוד : הממשלה, תיארה המאשימה את התפתחות חקירת "פרשת 4000" באופן שאינו מתיאש עם התיאור לעיל.

19. כך, בתגובה מטומה מיום 27.1.2021 (בקשת לביטול כתוב אישום מחמת היעדר אישורי היועץ), ובמסגרת הדיון ביום 8.2.2020, טענה המאשימה, כי פילבר נערך על מניעו במסגרת חקירת "בזק יס". ואולם, בחודש

אוקטובר 2017 הוחלט לפתח ב"אפיק חקירה נוספת" לבירור חשדות לכך שראש הממשלה מערב בביבוץ עבירות פליליות". לטענת המאשימה, פתיחתו של "אפיק החקירה החדש" אושרה ביום 2.10.2017 על ידי היועץ המשפטי לממשלה.

20. וראו גם את דברי באת כוח המאשימה בדיון ביום 8.2.2021 :

עכשו אומר חברי, נתפס למליה "את פילבר עצמו" [...] מאשר לחקר את פילבר עצמו [...] פילבר נחקר עד אז מספר לא מעט של פעמים. המנייע שלו נבדק אליו שוב ושוב. אין שום היגיון לבדוק מתיווח של המנייע זהה רק בלחזרו למר פילבר, שום היגיון בדבר זהה וזה לא הדבר שהיועץ המשפטי לממשלה, עם כל הבודד, מאשר. כי בשביל לחקר את פילבר אני לא זוקה, אין לי צורך. אפשר, אבל אין צורך לפנות ליווץ המשפטי. לחקר את פילבר אני יכולה רק את פרקליט המדינה.

21. ולא ניתן אלא להבaya גרסה שלישית של המאשימה להשתלשות הפתיחה בחקירה פרשת "4000". כך, בדיון שנערך ביום 15.5.2020 הצהירה באת כוח המאשימה כי במועד בו הגיעו ישועה לחקירה, ככלומר בסוף חודש דצמבר 2017 :

הוא לא נחקר כחוזה. הוא נחקר בהודעה הראשונה ועוד, כי כל החשד הזה לא היה. היה חשד אחר בוגד פילבר והוא הובה ועוד כמו חופשי ושכטר (עמ' 76 לפרטוקול המוקד).

22. אלא שכדוע, עיוון בראיות שנאספו באופן בלתי חוקי מעלה, כי מעורבותו של אילן ישועה לא נבעה מחשדות בוגד פילבר, כפי שהוא, אלא מעדותו של שאל אלוביץ' ומ吒צרי החיפוש בהודעות הדוא"ל שלו וഫעולות חקירה אחרות.

23. ובמילים אחרות :

א. בשהמאשימה חובשת את כובע המשيبة לבקשת בעניין אישורי היועץ, היא גורסת כי בחודש אוקטובר 2017, לאחר שהmaniיע של פילבר נחקר פעמיים רבים במסגרת פרשת "בזק יס" – אישר היועץ לבצע "תפנית" בחקירה, ולהקור "אפיק חקירה חדש", קרי הקשר בין המנייע של פילבר לבין ראש הממשלה. בכך, לשיטתה, ניתן אישור הדרוש מכוח חוק היסוד לפתיחת בחקירה פלילית נגד ראש הממשלה.

כך נאלצת המאשימה לעשותה, שכן ידוע לה כי בחודש אוקטובר 2017 עסקו חוקרי רשות ניירות ערך בחקירה פרשת 4000, לרבות חיפושים הממוקדים בעניין זה, חקירת עדים בנושאים הנוגעים בפרשה זו וכן הלאה – הכל כפי שפורט בבקשת בעניין אישורי היועץ.

המאשימה נדרשת אפוא, במסגרת תשובתה לבקשת בעניין אישורי היועץ, לשכנע את בית המשפט כי החקירה שבוצעה החל בחודש אוקטובר 2017 – שכן מחלוקת כי התמקדה בחשדות הנוגעים לראש הממשלה – התקיימה באישור היועץ המשפטי לממשלה.

מכאן ניסיונה "לנעוץ" את פתיחת "חקירה 4000 במועד מוקדם ככל האפשר", שיצדיק את פעולות החקירה שבוצעו ביחס לעניינו של ראש הממשלה במהלך החודשים אוקטובר 2017 ועד לחודש פברואר 2018; ומכאן הטענה כי המסקן מיום 2.10.2017 הוא בגדיר "אישור" לחקירה זו.

ב. ואולם, במסגרת הדיון בפסקת ראיות, בשהמאשימה חובשת את כובע המשيبة לבקשת בעניין קבילות ראיות, لماשימה היה אינטנס לנעוץ את פתיחת "חקירה 4000" בנקודות זמן מאוחרת – החל בחודש

פברואר 2018.

וכל לכך? מפני שrok ביום 8.2.2018 הוצאו צווי חיפוש מתאימים לצורך חקירה זו.

כלומר, המאשימה ערה לכך שבוצעו פעולות חיפוש פסולות ללא צו חיפוש (או לשיטת המאשימה, מכוח צווי חיפוש שהוצאו במסגרת פרשת "בזק יס"). לכן, בمعנה לטענה בעניין הקבילות, מנסה לפטע המאשימה לשכנע כי עד לחודש פברואר 2018 **בוצעו פעולות החיפוש במסגרת חקירת "בזק יס".**

24. ומן הטענות המשנות – לעובדות.
25. פילבר נחקר על מנתיו פעים רבות במסגרת פרשת "בזק יס", זאת החל ממועד חקירתו הראשונה ביום 12.7.2017.
26. נזכיר גם, כי ביום 6.11.2017 הודיעה רשות ניירות ערך על **"סיום** החקירה בתיק בזק" והעבירתו לפרקליטות (מיסוי וכלכלה) (נספח 2 לבקשת ראיות). במסגרת הודיעתה מיום 6.11.2017 תוארה גם הפרשה שבמרכזזה עמד פילבר – **"קיים אינטרסים של בזק במשרד התקשורת תוך ביצוע עבירות על חוק העונשין וחוק ניירות ערך".**
27. הדברים ברורים: בחודש אוקטובר 2017 מוצתה חקירת "פרשת בזק יס" – ובסמוך לאחר מכן, בתחילת חודש נובמבר 2017, הועברה לפרקליטות להמשך טיפול בתיק זה. במקביל, נפתחה חקירה נוספת, יצאה מגבולהה של פרשת "בזק יס" והפליגה אל מחוזות וחוקים.
28. כאמור, בחודש אוקטובר 2017 פנתה פרקליטות מיסוי וככליה אל היוזץ המשפטי לממשלה לאשר לה לחקור את מנתיו של פילבר בהתייחס ליחסו ראש הממשלה עם אלוביץ', אשר במרכזי – פניות לסייע תקשורתן.
29. אלא שהמסמכים שמסרה המאשימה להגנה, אותם כינה "אישור היוזץ המשפטי לממשלה לפתיחה בחקירה פלילית נגד ראש הממשלה", מלבדים כי היוזץ לא **קיבל** את עמדת הפרקליטות, ואפשר לה לחקור את "פילבר עצמו" בנושא מנתיו להטיב עם בזק, בהתבסס על החומרים שנפתחו במסגרת "פרשת בזק יס". ובקין, היוזץ אישר לפרקטיות להוציא לחקור את פרשת "בזק יס", ולא את "פרשת 4000".
30. במצב דברים זה, אף שהמנדט שניתן לרשות ניירות ערך היה להוציא לחקור את פרשת "בזק יס", החלטה רשות ניירות ערך לחקור – וחקירה – את "פרשת 4000", וכל זאת במסווה של חקירת "בזק יס".
31. פעולות החקירה שבוצעו בין החודשים אוקטובר 2017 – פברואר 2018 נועדו לבסס תשתיית ראייתית נגד ראש הממשלה, ומדובר – לכל הדעות – בפעולות חקירה שעניןן "פרשת 4000". העבודה שהן "התכסו" בצווי החיפוש שהוצאו עבור חקירת "בזק יס" – אינה הופכת את הפעולות שנעשו בפעולות חקירה שנעשו במסגרת "החקירה הקיימת" – קלשונה המתמחקת של המאשימה בסעיף 10 לתגובה מטעה. היא הופכת את הhiposim שbowcu – לבלי חוקיים.

טענת המאשימה בעניין צווי הרחבה – היא הנותנת

32. בסעיפים 22-23 לתשובה מטעמה טוענת המאשימה, כי נדרש להוציא צו הרחבה "כאשר עולה צורך חקירתו להרחיב את המידע שבו הותר ליחידה החקורת לעיין [...]. וכך, בין אם העיון בחומר הדיגיטלי או בחומר אחר מעלה חדשנות נוספים לאלו שעלו בתחום החקירה ובין אם לאו [...]."

33. עוד נדרש לשיטתה להוציא צו הרחבה כאשר "בית המשפט הגביל את השימוש בתוצרי החומר הדיגיטלי בצו הראשון לצורך מסויים בלבד, ורשותה החוקירה מבקשתים [צ"ל מבקשות – הח"מ] להרחיב צורך זה".

34. בכלל, אין חולק על דברים אלה.

35. הקרה היא כי יישום הדברים על עניינו – לוקה עד מאד. המאשינה טוענת כי היא לא נדרשה לצווי הרחבה במקרה דנן, בין היתר, מהטעם שי'הצווים אצלנו כולם כוונו לצורך החוקירה, ללא שום הגבלה נוספת" (סעיף 22 לתגובהה). ובכך – טעות רבתיה.

36. כפי שניתן להתרשם על נקלה, הצווים שהוצאו בפרשת "בזק יס" היו מוגבלים עד מאד. ההגבלת הייתה פשוטה ומוקדמת: צווי החיפוש התירו ערכית חיפוש ביחס לחקירת "בזק יס" ולהשדות שברמוכה. בית המשפט התיר בצו החיפוש לחדר לחומר מחשב וכן לתפוס פלטי מידע ובלבד שיש לו קשר לחקירה. בית המשפט התיר להעתיק כל רשותות המחשבים והשרתיים במקום החיפוש – לצורך קידום החיפוש והחקירה.

בצו החיפוש שנחתם על ידי צבי השופט פוזננסקי-כץ נקבע כי – "מטרת החיפוש במחשב ואופן בדיקת חומר שיתפס או העתקיו, הינה איתור ראיות הקשורות לחקירה"; וכי – "אין להשתמש בצו זה למטרה שאינה מפורטת לעיל (בכפוף לסעיף 24 לפוקודה)".

37. מאליו מובן, כי המונח "חקירה" בצו חיפוש וחידרה, תחום ומוגדר על פי העבירות המפורטות בבקשת למתן הכו. שאחרת נפתחת הדרך לחדרה לחומר מחשב באופן בלתי מוגבל.

38. לא לモתר להזכיר, כי במועד הוצאת הצווים – החקירה לא נעה, ولو בעקיפין,קשר בין ראש הממשלה לבין בני הזוג אלוביץ'.

39. בנסיבות אלו, הוצג לבית המשפט שהוציאו את הצווים חד הנוגע לפרש העוסקת בניסיונות ערר.

40. מAMILIA, אין זה אפשרי (ואף לא נטען אחרת) כי הוצג לבית המשפט חד הנוגע ל"פרשת 4000", ولو ברמז. זהו ציר הזמנים הפשט: קודם הייתה חקירת "בזק יס", ורק לאחר מכן נולד החשד ב"פרשת 4000".

41. ככלומר, על בסיס חד זה ("בזק יס") וביחס לחקירה זו ("בזק יס") – הוציאו צווי החיפוש.

42. ככל שביקשה הרשות החקורת לבצע "תפנית" בחקירה, ולעבור לחקור את הקשר שבין ראש הממשלה לבין בני הזוג אלוביץ' – עניין שלא נדון ולא הוזכר במועד הוצאת צווי החיפוש – היה עליה לפנות לקבלת צוויי חיפוש מתאימים.

43. על אף שמדובר בתורה אלמנטרית, משך חודשים ארוכים בווצעו חיפושים נרחבים ביותר שעוניים חקירת "פרשת 4000" במכשיר טלפון ניידים, בתיבות דואר אל"ל ובחומר מחשב שנ党的十 במסגרת חקירת "בזק יס" – על יסוד "צווי בזק יס". כל זאת, שעה שהרשות החקורת יודעת היטב, כי לא אלה החשודות שהוצגו לבית המשפט, וכי הכו שניתן לא נגע בהם.

44. ודוקו; עניינו בדיוק במקרה שבו חל שינוי ב"טיב החשדות", כאמור בהנחיית פרקליט המדינה. הניסיון לבנות זאת לתגובה זו "חקירה מתגלגת", אולי די באמירה סטמית זו כדי להתגבר על כך שמדובר לכל כי הפניות החקירה לראש הממשלה ולבני הזוג אלוביץ', לסקור באתר "וואלה" ולפעולות דוברות הם עניין שונה בתכלית (כל וחומר שעה שהמASHIMA עצמה גורסת, בתגובה לבקשתה לבקשה בעניין אישורי היועץ, כי מדובר

ב"אפיק חקירה חדש") – הוא, אפוא, ניסיון נפסד, שנועד להתגבר על הפגם שנפל באותם חיפושים בלתי חוקיים.

45. ואחרו עניין זה יצוין, כי כלל ההפניות שהובאו בתגובה המאשימה אין תומכות בטענה.
46. כך, בב"ש 4642/05 דובר על מתאמס בין החשדות שבסיסן צו החיפוש לבין "העבירות בהן הואשם" העורר (הינו), הפער בין שלב החקירה לבין שלב העמדה לדין). עניינו אינו בכך, אלא בפער שהתגבעש בשלב החקירה עצמה – בין החשדות שעמדו במקודם צו החיפוש לבין הפעולות החוקירתיות שבוצעו בסתיויה למגבלות צו זה.
47. כך, ההפנייה לסעיף 9(א)(ה) לחוק האזנת סתר אינו מתאים לעניינו, שכן שם האפשרות להשתמש בתוציארי האזנה לעניין אחר מותנית בהתלה שיפוטית – היא שהיה חסורה במקרה זה.
48. ובדומה, המאשימה הפנתה להחלטה בעניין בש"פ 8467/17, וממנה ביקשה ללמידה כי אין מניעה שחיפץ שנטאף ביחס לחשד קונקרטי ישמש ראייה בהליך אחר לבירור חשד אחר. אלא שגם החלטה זו תומכת בטענות המבוקש (סעיף 27 לתגובה). באותו עניין, פנתה הרשות לבית המשפט המחויזי להתיר לה לעשות כן, ואילו בעניינו הדבר לא נעשה.
49. זו, הרי, בדיק טענתו של המבוקש.
50. בהקשר זה,>Ifim הדברים שנפסקו בעניין הי"ת 20-03-54789 אבו רג'יב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (2.4.2020) בקשר זה, Ifim הדברים שנפסקו בעניין הי"ת 20-03-54789 אבו רג'יב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (2.4.2020) אשר למידת הזהירות והרגישות בו יבוצע החיפוש, זה מוגבל לחייבת החשדות המוחשיים לחשד, וברי כי החדרה לחומרិי המחשב איננה בلتி מגבלת ואינה מאפשרת חקירה בנסיבות שלא הוצעו בפני בית המשפט ולא קיבלו את אישורו מראש. אדגיש ואבהיר כי ככל שתחולנה התפתחויות בחקירה, אשר תצדקה לשיטת המדינה הרחבה צו החיפוש, יהיה עליה לפנות לבית המשפט מעוד, בבקשת מתאםיה.
51. נתיחת בהקשר זה, לטענת המאשימה בשולי תשובה, כי גם אם נפל פגם באופן החיפוש, "ممילא מזובר בפגם מינורי בנסיבות העניין, שהרי יש הבדל נכבד בין חיפוש בלתי חוקי ללא הסכמתה, לבין חיפוש שנעשה במסגרת הסמכה שהיא מקום להרחבה" (סעיף 40 לתשובה).
52. זו טענה מוקנית. חיפוש בלתי חוקי הוא חיפוש ללא הסמכה לביצוע. הידר סמכות יכול לנבוע מחיפוש ללא צו; והוא יכול לנבוע מחיפוש לפי צו שאינו מתאים. שני המצבים התוארים היא זהה – החיפוש נעשה ללא סמכות. שני המ מצבים – בית המשפט לא העניק סמכות למבצע החיפוש, אשר לא פנה קודם לכן לשכנע בדבר קיומו של חשד סביר בגינו יש לבצע את פעולות החיפוש.
53. יתרה מכך, מקום בו הרשות מודעת לצורך בצוים, אך לא פונה לבית המשפט לבקש אותן, אלא עשו שימוש בצוים בלתי מתאים, כדי להימנע מפנה אל בית המשפט – מעידה על פעולות שלא כדין שבוצעו מצדה של הרשות. והתנהלות שכזו היא אינה "פגם מינורי" ואין מקום על פי דין להתייחס לה באופן הממעיט מחשיבותה וחומרתה.
54. הנה כי כן, בעניינו פגם יסודי היורד לשורש ההליך. חומרិי מחשב ומדיה מגנטית – שהם בלבן זכויות הפרט – נטאפו ובוצעו בהם חיפושים ללא צו שיפוטי. פגם זה מהיביך בדיקות מותן הסעד שהתבקש.

הפרשנות ה"מרחיבה" של צווי החיפוש אינה מתיישבת עם ההלכה הפסוקה

55. ניסיון להרחיב את גדר צווי החיפוש שניתנו במסגרת חוקית "בזק יס" באופן שיכסו גם את פעולות החיפוש הפסולות, שחרגו מגדרי הכווים – טענה המאשימה כי בית המשפט שנתן את הכווים נקט ב"גישה מרחיבה" (סעיפים 18-19 לתגובה המאשימה).

56. גם זאת טענה מוקשית ומשוללת יסוד.

57. בתים המשפט עמדו לא אחת על גבולותיו של צו החיפוש. נפקק (ולמעשה – בפרשה זו ממש) כי לא מדובר ב"כרטיס פתוח" המאפשר לחוקרים לעשות כלות נפשם ולחקור כל עניין, מכוחו של צו ראשוןינו שניתן.

58. נזכיר, כי עמדת קרובת השמייה המאשימה זה מכבר בהליך זה. טענתה כאילו צווי החיפוש הם בגדר "כרטיס פתוח" נדחתה מפורשת על ידי בית המשפט העליון.

59. ונפנה, שוב, לאמירותיו הנוקבות של כב' השופט עמיית ברע"פ 4526/18 **אלוביץ' נ' מדינת ישראל** (1.8.2018) :

המדינה טעונה כי די בכך שבבקשה להוציא צו חיפוש נכתב, בין היתר, כי קיים חשד לעבירות לפי חוק איסור הלבנת הו. ככל מקרה, כך טעונה המדינה גם בדיון שנתקיים בפנים, כי ממילא יש לשוטר סמכות תפיסהalla צו, והיא "מסמכויות שהשוטר נושא עליו לכל מקום". טענה זו של המדינה קשה להלום [...] וכל זאת, כאשר בצו החיפוש עצמו נכתב בסעיף העורוט כי "אין להסתמך בצו זה למטרה שאינה מפורטת לעיל [בפניות לסעיף 24 לפקודות סדר הדין הפלילי] (מעוצר וחיפוש) [...]

לשיטותה של המדינה, די למשטרה לבקש צו חיפוש ותפיסה של חפש או נכס הדורש לחקירה, ולהשתמש בצו זה ב"כרטיס פתוח" כדי לרוקן את הבית של החשוד מתוכלו לצורך חילופע עתידי של רכוש בשווי, למשל הייתה המשטרה קבלן הוצאה לפועל. توزאה זו קשה בעניין, בלשון המעטה, אך כאמור, בכך ממש נעשה במקרה דנן, תוך חריגה רבתית מנוסח צו החיפוש שאות צילומו הבאתו לעיל, שהסミニ את המשטרה לתפוס

הגענו אפוא למסקנה כי חפצי האומנות והתכשיטים בבתים של המבוקשים נטאשו שלא כדין, תוך חריגה בוטה (যিদועה מראש) מצו החיפוש והתפיסה. הוגם אך מעצמם, בהינתן שלآخر התפיסה, המדינה גם לא פנתה לבית המשפט, ברוח הוראת סעיף 24(ב) לפ"ד"פ. [...].

60. הנה כי כן, הניסיון לקרוא את צווי החיפוש שהוצעו בפרשה זו כאילו ניתן לחkor ולתפותס מכוחם ללא מגבלה – הוא בדיקת הניסיון שנדחה, ובתווך, על ידי בית המשפט העליון.

61. כמו כדי להביא את הדברים לכדי אבסורד מושלם, טענתה המאשימה בסעיפים 17-18 כי צווי החיפוש לא הוגבלו ולמעשה – כך דברי המאשימה – הם התייחסו לחוק העונשין בלבד.

62. המאשימה מנסה להיאחז, לעניין זה, בנוסח הבקשה למתן הצו (תוך שהוא משמידה את העבירות הספציפיות שפורטו בו מכוח חוק העונשין, ולמעשה, משמידה את המגבלה המפורשת שבעצמו). וכך נכתב בבקשתו למתן צו – וזהו הציגות במילואו, ללא השמות המאשימה :

נעבירו עבירות לפי חוק ניירות ערך התשכ"ח-1968 ובכלל זה עבירות דיווח לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך התשכ"ח-1968 וכן חסド לביצוע עבירות לפי חוק העונשין התשל"ז-1977 ובכלל זה עבירות של קבלת דבר במרמה, מרמה והפרת אמונות בתאגיד וUBEIRUT מנהלים ועובדים בתאגיד.

63. על רקע זה, טענתה המאשימה כי משעה שנכתבו המילים "בכל זה", פירושו של דבר כי "ynosח הבקשה

לצווים הוא כללי, ומתייחס לעבירות חוק העונשין בכלל, ולמספר עבירות בפרט".

64. הינו, גישה של המאשימה היא כי על כתפיו הוצאות והתחומות של אותו צו שהזאת לפרשת "בזק יס'", ושהעבירות שפורטו בו היו רלוונטיות לפרשה זו בתחום ניירות ערך (שאינו קשור לפרשת 4000), ניתן להעשים בעת את כל הקורפוס הפלילי, ומכוון ניתן היה לחקור כל עבירה ועבירה הכלולה בחוק העונשין.

למשל, מכירת מזון מפוגל (סעיף 209); העלמתה לידי (סעיף 311); תקיפת זkon (סעיף 368); והונאה במחצבים (סעיף 399). והרי נאמר "ובכל זה!"

65. יותר מכך, על מה ולמה נפקדת דזוקא עבירות השודד, שהיא זו העומדת בסיסוד תיק 4000 מן הבקשה? התשובה ברורה: היא נפקדת ממשום שהיא לא הייתה במצבה, ולא ניתן צו בקשר אליה.

66. טענה זו מתעלמת, ובמפורג, מהתכלית שלשמה מלכתחילה נדרשת הוצאה צו חיפוש, ומההכרח להבטיח כי הפגיעה הטמונה בפועל הפלשנית של חיפוש תזכה לאישורו של בית משפט, שהתרשם כי די בחשד שהווצג כדי להוכיחו.

67. יש לציין, כי ככל הנוגע לצו בעניינו של אילן ישועה מיום 28.12.2017, צו במשפט על גבי הצו כי בית המשפט נעתר לבקשת בגין "חישד סביר לעבירות של ני"ע, קבלת דבר מרמה, עבירות דיווח, הפרת אמוניים". אם כן, אפיו היה ממש בטענה של המאשימה כאילו המונח "ובכל זה" מרחיב את גדרי הצו לbijoux פעולות חיפוש עבור חקירה של כל עבירה שהיא בחוק העונשין, ככל שהוא נוגע לחומרם שנתפסו מכוח צו זה – הטענה אינה רלבנטית.

68. יתרה מכך, בעניינו של ישועה, טענה המאשימה באופן סתמי, כי החיפוש בחומר הדיגיטלי של אילן ישועה נעשה על יסוד הסכמה מדעת ולאחר מכן ייעוץ משפטי – ובכך ניתן לרפא כל פגם בהליך החיפוש. עוד הוסיפה המאשימה, כי ישועה הגיע לחקירה לאחר שנענץ עם עורכי דין – בין היתר על מסירת המסרונים (סעיף 35 לתשובה) – דבר שאינו עולה מהודעתו. המאשימה אינה מתמודדת עם היקפי החומר האדירים של ישועה בהם בוצעו חיפושים, מכוח צו חיפוש בלתי מתאים – לא מכוח המצאה מרצתן ולא הסכמה מדעת.

69. שלא בשולי הדברים נוספים, כי לטענת המאשימה כי אין לפסול את הראיות בשל "איינטראס ציבורי רם מעלה בחינת האשמה בתיק משמעותי שכזה" – אין יסוד. לא יהלום כי כל אימת שייחשפו פגמים בחקירה ומחדלים מצדיה של הרשות – תען המאשימה כי האינטראס הציבורי בבירור תיק זה מצדיק שלא ניתן להם משקל. סיסמה זו הופרחה לחיל האוורור מצדיה של המאשימה, פעמים רבות מדי בהליך זה.

70. יותר מכך, דזוקא העובדה שהמאשימה רואה בהליך דנא "תיק משמעותי" – היא שמחייבת אותה בהקפדה ודקדוק על הוראות הדין, מן הפרודוראליות שבחן ועד למஹוטיות ביותר. המאשימה אינה יכולה להתכסות בטיעון "האיינטראס הציבורי" – בשעה שקיים איינטראס ציבורי ממשי, כי רשות התביעה תננה בהתאם לחוק ולהוראותיו – ולא תעsha אותן בהמלצת שניתן לפעול על פיה ונitin להתעלם ממנה – מקומות בו הדבר אינו noch להה.

71. בית המשפט הנכבד יתבקש אפוא לקבע, כי כל שנצמוך מאותם חיפושים פסולים כمفорт בבקשת פסילת ראיות אלו כשר לשמש ראייה בהליך משפטי, ובכך להונע על זכויותיהם של הנאשמים ולהעביר מסר ברור שלפיו יש דין ויש דין, ואלה מבחנים בין המותר לאסור. גבול זה, בין המותר לאסור, נחצה בפרשה זו – וברג'ל גסה.

72. על יסוד האמור בבקשת לפסילת ראיות ובתגובה זו יתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע מועד לדיוון בבקשת לפסילת ראיות.

73. נאשימים 2-3 מסרו כי הם מצטרפים לאמור בתגובה זו.

דקלה סירקיס, עו"ד

ישראל וולנרמן, עו"ד

בעז בן צור, עו"ד

אסנת גולדשטיינשטייר, עו"ד

כרמל בן צור, עו"ד

באי כוח המבקש